

Lázár Ervin: Író úr számítógépe

2009 június 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Éppen rólad szeretnék írni, kedvesem. De nem nagyon tudok. Nem tudom összekapni magam. Pedig a billentyűid pusztán érintése is jó érzést okoz; jaj, ha én még egyszer írni tudnék! Akár lúdtollal, akár veled, ujjé, de jó volna.

De minden hiába, láthatod, nem és nem, ha így folytatom, a betűket is elfelejtem, szegény Halmai tanító bácsi hiába vesződött velem a sárszentlőrinci evangélikus elemi iskolában. Beírta az első osztályos értesítőmbe:

„Olvasásból felt?n?n halad.” De még mennyire, hogy felt?n?n, hiszen anyám már iskolabajlás el?tt megtanított olvasni. Írni azonban Halmai tanító úrtól tanultam. R? – megráztuk a mellünkön az inget, n? – köröztünk a mutatóujjunkkal a fülünk körül, d? – ökölrel a leveg?be csaptunk, c? – behajlított mutatóujjal hívogattuk a cicát. Olvasás tornával egybekötve. Úr ír. Ez volt az els? mondat. Mártogatós tollal írtunk – természetesen a 363-assal, a vágott vég? tilos volt az iskolában. Hopp, mekkora paca! A pacára csak egy orvosság volt, azon melegében lenyaltad a füzetr?l. A tinta kemény, fémes íze.

Itt kezdtük, a mártogatós tollnál, és a modern ember fölényével néztünk a palatáblára. Az éppen akkor ment ki a divatból. És most itt tartunk a számítógépnél. Közben volt tölt?ceruza, tintenkuli – tetszenek rá emlékezni, egy olyan tölt?toll, amely egy picinyke cs?ben végz?dött, ha a csövet a papírra helyezte az ember, egyben egy kis zárószervezetet is megmozdított, folyt a szerkenty?b?l a tinta, lehetett vele írni, ha fölemelte a papírról, m?ködésbe lépett a zár, a tintafolyam megsz?nt. Aztán a rendes tölt?toll, majd a mozdonynagy Underwood és a finom Continental táskagép, a golyóstoll, az elektromos írógép, te jó ég, miket tudott, a sor végén önmagától visszafutott a kocsi, csipogva figyelmeztetett, bet?típust lehetett benne cserélni, és akkor mindent betet?zve, (vajon betet?zve? hol van az még?!) itt ez a számítógép. Tessék mondani, nem sok ez egy kicsit egyetlenre életre méretezve? A mártogatós tolltól a számítógépig. Írni persze egyforma nehéz mindegyikkel, ezt állíthatom. Ha tudtam volna, hogy mibe kever engem Halmai tanító úr ezzel az ír?tanítással, bizonyára ezerszer meggondolom, hogy körözzek a fülem körül és cicát hívogassak. Mos tmár persze mindegy. Itt ülök a képerny? el?tt, villog a kurzor. Dolgozz! – azt mondja – én minden feltételt megteremtsek neked. Tényleg. Van benne valami sürget?. A bekapcsolt számítógép szemrehányóan siseg, a lusta író behúzza a nyakát. És védekezik. Eszébe jut Móricz Zsigmond, akir?l azt állította egyik kritikusa, hogy amikor írógépet kezdett használni, megváltozott a stílusa. Kapkodóbb, siet?sebb lett. Akkor milyen stílusváltozást okozhat egy számítógépes szövegszerkeszt? program? Amikor szépen befurakodik a tudatod legaljába, hogy nyomkodd csak bátran a billenty?ket, hiszen bármikor, bármit kihúzhatsz. Egy mozdulat az egész. A rossz mondat elt?nik, mint a kámfor, sose hallasz többet róla, nem úgy, mint amikor kézzel írtál, vagy írógéppel. Mert akkor ott terebélyesedett a papíron ítéletnapig. Most meg kiemelsz a szövegeb?l, beemelsz, cserélned a bekezdéseket. Ehhez régen a teljes szöveget le kellett írnod újra. Akár kihagyta, akár beletoldotta. Most?! Annyit vacakolsz, amennyit akarsz, drámát prózává írhatasz és viszont, kalandozhatsz a szövegben el?re-hátra, a nyomtatógig mindenre van lehetőség. Link ez a dolog egy kicsit, nem? Egyszer elromlott a nyomtatóm, és a képerny?r?l írógéppel kellett lemásolnom a szöveget, mert sürg?sen le kellett adni. A munka végén vettem észre, hogy a gépelés megrövidítése végett minden fölöslegeset kihagytam a szövegb?l. A locskafecske képerny?cikkb?l egy szikár, lényegre tör? gépirat keletkezett. Csak nem – rémültem meg –, lehet, hogy minden képerny?s szövegem hosszabb a kellénél? Mint például ez is. De hogy ezt megállapítsam, valamennyit le kellene írnom írógéppel. Akkor meg miért vettem számítógépet? Nem beszélve az új m?fajról. Ez valami naplóféle, gondolatok, észrevételek gy?jteménye, itt benn, a számítógépben, a magam számára, s ahányszor beleolvasok, bele is írok valamit. A szöveg egyre terjedelmesebb, de nem a végén növekszik, hanem a régebbi mondatok, félbehagyott gondolatok folytatása által a sorok között, hol középen, hol el?l. Számítógép nélkül ilyen nem lehetne írni. Egyáltalán számítógép nélkül nagyon nehéz lenne. Bár az igaz, hogy a link írot linkebbé teszi. De szolgáljon mentségére, hogy a fegyelmeztet meg még fegyelmezettebbé. Aki nem hiszi, járjon utána.

Lázár Ervin, Európai Utas

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló